

Profesor Stefan Wawrzyńczak obchodzi Jubileusz 90-lecia urodzin

Prof. dr hab. Stefan Wawrzyńczak urodził się 16 kwietnia 1932 r. w Rzęśnie w województwie łódzkim. W 1949 r. w Zdunach ukończył Gimnazjum Ogólnokształcące. W 1951 r. został absolwentem Liceum Rolniczego w Dąbrowie Zduńskiej koło Łowicza.

Odbył zagraniczne studia wyższe, najpierw w Odesskim Instytucie Rolniczym (1951–1953), a następnie w latach 1953–1956 w Akademii Rolniczej im. K. Timiriazewa w Moskwie (1963–1956), uzyskując tytuł zawodowy mgr inż. zootechniki. Na tej samej uczelni w 1961 r. otrzymał stopień doktora nauk rolniczych na podstawie rozprawy pt.: Gospodarczo-biologiczne właściwości krów wysoko produkcyjnych, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Jerwanda Arzumianiana.

Jego pierwszym miejscem pracy w Polsce była w latach 1956–1963 Wyższa Szkoła Rolnicza w Olsztynie. Został tam zatrudniony jako starszy asystent i adiunkt w Zakładzie Hodowli Bydła kierowanym przez prof. Włodzimierza

Szczekin-Krotowa. Wielokrotnie prof. Stefan Wawrzyńczak wspominał prof. Szczekin-Krotowa nie tylko jako wspaniałego szefa, ale przede wszystkim jako znakomitego specjalistę. Kolejne lata życia i pracy spędził w Sofii w Bułgarii jako radca ds. produkcji zwierzęcej oraz kierownik zespołu ds.

produkcji zwierzęcej i weterynarii na Wydziale Rolnym Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

W czasie kierowania Instytutem zastępcami prof. Stefana Wawrzyńczaka ds. nauki byli kolejno: prof. Adam Wierny (1972–1973), prof. Stanisław Węzyk (1970–1983), prof. Jędrzej Krupiński (1983–1986) i prof. Marian Różycki (1983–1991), a wicedyrektorem administracyjnym – mgr inż. Janusz Wojtaszek. Od chwili powstania w 1950 r. Instytutu Zootechniki prof. S. Wawrzyńczak był szóstym dyrektorem, kolejno po: założycielu prof. Teodorze Marchlewskim, prof. Tadeuszu Konopińskim, prof. Franciszku Abgarowiczu, dr Borysie Hrycyku i doc. Franciszku Klocku.

Pełniąc funkcję dyrektora Instytutu prof. S. Wawrzyńczak kontynuował główne kierunki działalności naukowo-badawczej i rozwojowej swoich 5 poprzedników. To z Jego inicjatywy rozpoczęto wydawanie oprócz „Roczników Naukowych Zootechniki” – czasopisma naukowego „Roczniki Naukowe Zootechniki – Monografie i Rozprawy”. Dzięki staraniom prof. S. Wawrzyńczaka zrealizowano znaczące inwestycje, bardzo ważne nie tylko dla samego Instytutu, ale i dla całego kraju. Była to budowa Centralnego Ośrodka Hybrydyzacji Świń w ZD Pawłowice, fermy trzody chlewnej w ZD Grodziec Śląski, przemysłowej fermy królików i bydła mlecznego w Chorzelowie oraz fermy owiec w Kołbaczu.

Poświęcił też dużo uwagi sprawom so-

cialnym. Dzięki Jego inicjatywie powstały osiedla mieszkaniowe w zakładach doświadczalnych: Pawłowice, Grodziec Śląski, Chorzelów, Balice, Mielno i Siejnik. Odnowiono także pałace w Balicach, Mielnie i częściowo w Pawłowicach. Prof. S. Wawrzyńczak miał też dobrą rękę do ludzi. Pozyskał dla Instytutu wielu fachowców. Pomogło w tym posiadane zaplecze mieszkaniowe. Trzech kolejnych dyrektorów Instytutu to ludzie przez Niego zatrudnieni jako doktorzy. Byli to prof. Jędrzej Krupiński – marzec 1975, prof. Eugeniusz Herbut – maj 1975 i prof. Maciej Pompa-Robrzyński – 1983.

W czasie kadencji prof. S. Wawrzyńczaka 15 pracowników naukowych uzyskało tytuł profesora nadzwyczajnego, 3 profesora zwyczajnego, 32 doktora habilitowanego i 93 stopień naukowy doktora. Na podkreślenie zasługuje fakt, że prof. Stefanowi Wawrzyńczakowi i zarazem Instytutowi powierzono krajową koordynację bardzo prestiżowego i wysokonakładowego Programu Rządowego PR-4 „Optymalizacja pro-

dukcji i spożycia białka”. Potrafił skupić wokół siebie grono mocno zaangażowanych pracowników, którzy przyczynili się do rozwoju i wzrostu znaczenia IZ. Byli wśród nich m.in.: prof. Henryk Duniec, prof. Rajmund Ryś, prof. Stefan Wierzbowski, prof. Stanisław Kamiński, prof. Zdzisław Pasierbski, dr Kazimierz Żukowski, mgr Janina Jurasz i wielu innych. Za Jego kadencji rozpoczął pracę jako kierowca dyrektora pan Franciszek Szulga, który przeszedł na emeryturę dopiero przy piątym, obecnym dyrektorze Instytutu – panu dr. Krzysztofie Dudzie. Prof. S. Wawrzyńczak mocno rozwinął współpracę nie tylko z krajami tzw. „demokracji ludowej”, ale również z Niemcami, a szczególnie z Bawarskim Instytutem Hodowli Zwierząt w Grub, Fundacją Hans Seidel Stiftung w Monachium, Francją, Anglią czy Stanami Zjednoczonymi. Wielu pracowników naukowych skorzystało ze stypendium w Bawarskim Instytucie w Grub, którego Prezydentem był przez wiele lat życzliwy Polakom prof. Herman Bogner.

W swej relacji nie będę wyliczał dorobku naukowego i innych osiągnięć prof. S. Wawrzyńczaka, bo jest ogromny i udokumentowany w kilku jubileuszowych wydawnictwach IZ. Skupię się raczej na Jego osobowości i charakterze. Był zawsze otwarty na drugiego człowieka, a przede wszystkim ogromnie życzliwy i dobrego serca. Pełnił funkcję dyrektora Instytutu w czasach trudnych. Pomoc drugiemu była tym bardziej ważna. Dbał o ludzi, zarówno o ich rozwój naukowy, jak i o stronę materialną. Stąd, zyskał sobie w Instytucie przydomek „Stefan dobrotliwy”. Naprawdę określenie to było ze wszech miar adekwatne do Jego osoby. Wielu pracownikom pomógł w tych trudnych czasach w otrzymaniu mieszkania w Krakowie z puli prezydenta miasta, czy talonu na samochód.

Mamy częsty kontakt telefoniczny. Interesuje się sprawami Instytutu Zootechniki, jego

trudnościami i sukcesami, które Go cieszą. Kiedy pytam, jak się czuje – odpowiada, że jak „stary samochód”, w którym jak jedno się naprawi, to drugie się popsuje. W końcu rozmowa zawsze schodzi na problemy Instytutu, które mocno Mu leżą na sercu.

Warto dodać, że Jubilat czuje się spełniony zarówno naukowo, jak i rodzinnie. Mieszkają razem z żoną Nelly. Posiadają dwóch synów – Kostka i Olka oraz 3 wnuków i 1 prawnuka. Rodzinne tradycje naukowe podtrzymuje młodszy syn prof. Aleksander Wawrzyńczak, który jest dr hab. w Instytucie Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Drogi Panie Profesorze, cieszymy się, że byłeś i jesteś. Życzymy Ci długich lat życia w zdrowiu i pomyślności. Niech Opatrzność nad Tobą czuwa.

AD MULTOS ANNOS.

prof. dr hab. Eugeniusz Herbut

Fot. Archiwum Redakcji